

gav parterne en fair chance for et ligeværdigt forhandlingsforløb.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jamen det er da helt korrekt, at det, man siger her fra Folketingets talerstol, bør være partiets politik. Når jeg har gæster inde, som undrer sig over, der er så få til stede i Folketingssalen, forklarer jeg det også og siger, at det alligevel er vigtigt, hvad der bliver sagt. Det er dér, den officielle udmelding kommer, men vi vil alligevel ikke underkende Garodkin, som jo indhenter oplysninger hos os, og jeg mener faktisk, at han gør det hvert år for at få korrigeret Håndbog i Dansk Politik, som er et meget brugt instrument rundtomkring i landet og her i huset. Og der står altså, at livsvigtige områder skal fritages for strejker og lockouter, men jeg kan da kun opfordre Venstre til at få korrigeret teksterne hist og pist, eller altså også at ændre udmelding på det område her.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Jeg har lyttet meget til, hvad hr. Jens Vibjerg har sagt, og egentlig mener jeg, at de meldinger, der her er kommet fra Venstre, er ret klare, meget præcise. Derfor vil jeg gerne have en forklaring på, hvorfor man vil undlade at stemme til det her forslag til vedtagelse, hvorfor man ikke stemmer imod.

Jeg synes ikke, der er nogen som helst sammenhæng imellem det, hr. Jens Vibjerg står her på talerstolen og siger, og så det, man meddeler, man vil stemme til det forslag til vedtagelse. Kan vi ikke få en forklaring på det?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Det, jeg i min ordførertale har givet udtryk for, er selvfølgelig det, vi står for i Venstre på det her område, og når vi undlader at stemme for Kristeligt Folkepartis forslag til vedtagelse, selv om vi jo meget vel forstår det, der ligger bag Kristeligt Folkepartis intentioner, er det, fordi det er et meget alvorligt signal til parterne, som vi i hvert fald ikke vil være med til at give, og derfor kan vi heller ikke støtte forslaget.

Og ved at undlade at stemme så signalerer vi også, at det her skal Folketinget slet ikke blande sig i. Det holder vi os uden for. Det overlader vi til parterne, det er dem, der har ansvaret, og det skal de vedblive at have.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Der er i den seneste tids debatter fra denne talerstol ikke så få gange endda blevet stillet spørgsmålet: Hvad vil Venstre?

Vi har nu her fået en ny udlægning af et nej, som jeg også tror vil gå ind i Folketingets historie. Men omvendt må jeg sige, det jo falder meget godt i tråd med den der kurs, som vi har oplevet Venstre har haft i den senere tid: på den ene side det ene og på den anden side det andet osv. Så regner man med, man kan shuttle sig igennem på den måde dér.

Den går ikke. Prøv at komme med nogle klare signaler, så der er handling bag ordene.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er et forsøg på at få et svar på mit spørgsmål. Jeg synes, man kan understrege det ved at sige, at når hr. Jens Vibjerg siger, at det er Venstres politik, der bliver udlagt her fra talerstolen, og hr. Jens Vibjerg understreger, at man ikke ønsker at putte sand i maskineriet, og man ikke ønsker, at Folketinget skal blande sig i overenskomstforhandlingerne, så er mit spørgsmål: Hvorfor gjorde man det så i efteråret 1998?

Er det et udtryk for, at man nu her fra talerstolen – sådan forstår jeg hr. Jens Vibjerg – erkender, at det var en fejl, at man gik med sammen med regeringen om at lægge et pres på forhandlingerne? Og det er så mit spørgsmål: Vil man her fra talerstolen tilkendegive, at det ønsker man ikke at gøre fremover?

Anden næstformand (Henning Grove):

Så går vi videre i ordførerrækken.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Det sker heldigvis sjældent, at Folketinget griber ind i arbejdskonflikter på arbejdsmarkedet, sådan som vi gjorde med indgrebet i sygeplejerskernes strejke i foråret 1999.

Set over en årrække kan man konstatere, at det almindelige er, at parterne selv forhandler sig til rette med eller uden brug af strejker. Sammenligner man internationalt, er det danske arbejdsmarked sædvanligvis karakteriseret ved ro og stabilitet.

I Det Konservative Folkeparti har vi stor respekt for den danske arbejdsmarkedsmodel, som er kendetegnet ved, at parterne selv forhandler sig frem til den fornødne regulering af